

**№ 84
12 лютого
2017**

Слава Ісусу Христу!
Слава на Віки!

**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**

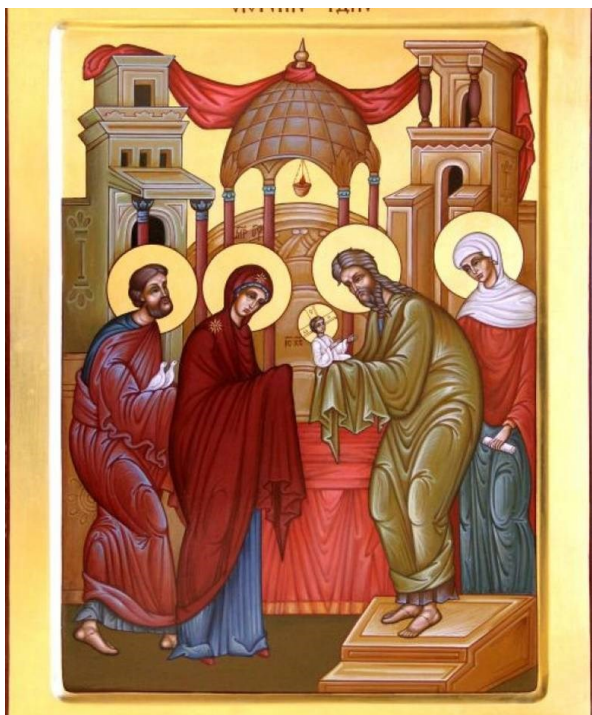
**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

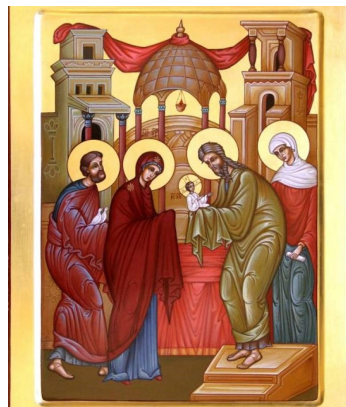
**Церковний листочок
святої Анни**

St Anne's Newsletter

Стрітенська свічка та «бабські байки»

Свято Стрітення має за основу розповідь зі св. Євангелія від Луки про зустріч праведного старця Симеона та дитятка Ісуса, якого принесли до храму Пречиста Діва Марія та св. Йосиф, щоб присвятити Його Богу та принести приписану жертву.

Святкування Стрітення почалося в Єрусалимі і згодом поширилося по цілому Сході. Звичай святкування зі свічками пов'язують із багатою жінкою римського урядовця на ім'я Ікалія, яка між Єрусалимом та Вифлеємом збудувала церкву на честь Пресвятої Богородиці і завела традицію на Стрітення обходити місто урочистими процесіями із запаленими свічками. Світло свічки є символом самого Христа, який сказав: *«Я є Світло світу»*.

Тому й ми в молитві на освячення свічок звертаємося до Господа:
«Господи, Ісусе Христе, Світло правдиве, що освітлює кожну людину, яка приходить на цей світ ! Пошли своє благословення на свічки оці й освяти їх світлом благодаті своєї».

Один священик на саме свято Стрітення Господа Нашого Ісуса Христа перед самим освяченням свічок сказав дуже строго, але водночас благально: "Не вірте бабським байкам про стрітенську свічку, бо ходять чутки, що свічка має чудодійну силу. І якщо з нею зробити те і те, то буде те і те. Це все надумане, байки бабські. Це я вам говорю, священик, що освячує ці свічки. Свічка ніякої сили не має!"

Тут всі затихли, а духовний пастир продовжив:

«Освячуємо свічки у церкві нашою молитвою і в молитвах на освячення свічок прохаємо про те, щоб, як запалені свічки своїм світлом розганяли нічний морок, так і наші душі, просвічені Духом Святим, уникали сліпоти духовної».

Стрітенська свічка сильна тим, що є символом просвітлення нашого серця самим Духом Святим. Символ має наближати до Бога, а не віддаляти. Якщо цього немає й свічка сприймається просто як обряд або традиція, її ставлять на видному місці і не запалюють для молитви або й кладуть десь у скриню, то вона втрачає свій зміст і перетворюється на магізм. Магізм віддаляє від Бога і духовності.

Дорогі в Христі, зростаймо у духовній зрілості і зрозуміймо, що не сама свічка має силу, а молитва біля цієї свічки стає сильнішою, бо

свічка була освячена спільною молитвою у Божому храмі.

Бог благословить кожну молитву, а на молитву перед Стрітенською свічкою звертає більшу увагу. Сам же Бог сказав, що молитва багатьох має велику силу. Тому, коли хтось молиться при Стрітенській свічці, то молиться із цілою церквою, яка й освячувала її.

Тому, дорога душе, прибігай до Бога у молитві. Хай уста твої шепочуть молитву до Творця, очі хай споглядають ікону, а свічка хай буде мостом єднання, де освітлені світлістю її Лик Божий і твій лик.

Це й буде твоє Стрітєння, що творить видимим спасіння Твоє, приготовлене перед усіма народами на просвітлення розуму твого, і душа твоя засвітиться Божою благодаттю.

«Цього ж вечора стояла душа перед іконою, світилася свічка, погляди обох єдналися: Бог дивився на людину, людина на Бога. Було мовчання. По закінченню душа промовила: «Я знала, що не самотня на цій землі».

Ангел, почувши це, шепнув: "Амінь". Стрітєння відбулось і цього року!»

Why Do We Light Candles?

The first thing anyone notices upon entering any Orthodox Church is the sandbox full of lit candles. We see people making an offering, taking the candle, lighting it, saying a prayer and placing the candle in the sand. So what is this all about?

Christ said,

"I am the light of the world;
he who follows me will not
walk in darkness, but will have the light of life." (John 8:12)

Jesus Christ IS that light. He is the light that shines for us in the midst this world of darkness. And anyone who follows Him needs not fear that darkness because we know that Christ will always shine for us, leading us in the Way to the Father. Each time we light a candle, we are called to remember that it is our Lord and Savior Jesus Christ who is the True Light and that He and only He will grant us True Life.

Every candle that we light should be a time of prayer in which we reflect upon the salvation that the Lord has worked for us and also a time of recommitment, where we renew our Baptismal vow that we, as children of God, are called to

"Let our light so shine before men, that they may see [our] good

works and give glory to [our] Father who is in Heaven.” (Matt. 5:16)

In lighting our candles, the first thing we should do is make an offering for this candle. Everything that we have is from God and the first step is to give back to Him for all of His many blessings. The next step is to venerate the icons that guard the sandbox and lift our prayers to God on high. Next, we light the candle, remembering all of our loved ones who are sick or who have passed into the next life, or who we just want to pray for, and beseech God to have mercy on their souls.

Lastly, as we place the candle in the sand, we quietly say “Lord have mercy,” repenting for our own sinfulness while at the same time “re-igniting” our own flame and recommitting our whole life to God. Thus we begin again to live as light, helping others see the Way in a world of darkness.

10 порад священика про те, як виховати дітей нормальними

Перш ніж я почну цей текст, хотів би сказати одну важливу річ. Бути батьками – неймовірний привілей. Далеко не кожна людина є обдарована ним. Однак, народити дитину це лише пів справи. Друга половина, не менш складна, – це правильно виховати її. Вміння добре справлятися з цим завданням сьогодні є великою рідкістю. Не раз у своєму вихованні ми кидаємося з одних крайнощів у інші. То ми надто мало себе любимо, помічаючи лише свою дитину, а «залюблюючи» її втрачаємо своє «я», губимо стосунки та особисте щастя. Або ж навпаки – ведемо себе надто егоїстично, забуваючи що наша дитина потребує саме нашої опіки та турботи. У цьому тексті я згадав лише про крихітку тих проблем, які нині виникають у наших сім'ях. Їх, звичайно, багато більше. Однак, із чогось-таки треба починати. Навіть, мені самому. І ще. Я не пишу тут про те, що за дитину треба молитися, приводити до храму чи регулярно причащати. Це настільки очевидні речі, що витратити на них ваш дорогоцінний час було б якось не чесно.

1. Бог має щодо вашої дитини свій план.

У певному сенсі, Бог також батько вашої дитини. Якби не Він, її взагалі б не було. Але Бог знає її та любить.

Все ж, чимало подружніх пар чи одиноких батьків, навіть віруючих, не можуть допустити думки, що життя, здоров'я, благополуччя їхньої дитини лежить у турботі Господній, і що Бог також піклується про їхнє чад.

Такі батьки надто переймаються кожним днем дитини, починаючи з першого дня вагітності, роблячи з того часу центром всесвіту свій живіт. Вони перестають помічати не тільки інших людей довкола себе, але й самі себе.

Звичайно, ніхто не пропонує вам перестати любити, турбуватися та доглядати за своїм найкращим у світі синочком або донечкою. Однак, ця турбота не повинна переходити в нав'язливі стани чи психоз. Дозвольте собі та дитині жити в спокої, в добрій надії на майбутнє. Бог знає вас, знає вашу дитину і знає, якою дорогою її провести через життя.

Вирощені в тепличних умовах квіти швидко гинуть, потрапивши у нормальне, незахищене середовище. Так само й діти, які виховувалися в невротичних чи психопатичних родинах, дуже швидко наздоганяють все те, чого вони були позбавлені рідними батьками.

Ви можете заборонити дитині комп'ютер, викинути з дому телевізор, чи категорично не сприймати жодного з її друзів. Однак, майте на увазі, що цим ви лише провокуєте її голод до цих речей. Вони ще більше будуть хотіти забороненого плоду, і все більше будуть ненавидіти вас за те, що ви їх обмежуєте. Важливо, щоб ви стали для дитини не суворим наглядачем, але люблячим батьком чи матір'ю, яка разом із дитиною акуратно, по шухлядках розбере причини ваших страхів і пояснить на конкретних прикладах, чому не все, що ми можемо мати нам корисне.

Надмірна опіка – це ще гірше, як недостатня любов. Це обійми, в яких батьки душать власну дитину, незалежно від того, скільки їй років – 2 чи 48. Перестаньте контролювати чуже життя, для цього є Бог. Займіться власним.

2. Діти це не ваша річ.

Це дуже складно прийняти, але для того, щоб батьки та діти змогли бути щасливими в житті, їм потрібно вчасно розірвати пуповину, яка їх з'єднує. Звичайно, в нашому житті є дуже мало речей, у які ми вкладаємо так багато власних ресурсів: часу, здоров'я, (нервів), грошей та сотень інших побутових дрібниць. Ми явно «вирощуємо» своїх дітей так, щоб вони мали все те, чого ми самі були свого часу позбавлені. То ж немає нічого дивного, що багатьом батькам ніколи не прийде повне розуміння того, що діти – це не їх власність. Це не їхня річ, а ніхто з нас нікому нічого не винен. Ви маєте знати, що обов'язок батьків – народити, виховати та відпустити!

Кожна людина – це повноцінна особистість із самого початку життя, від народження, незалежно від того скільки дорослі вклали в них коштів і власного здоров'я. Діти навіть не є вічними боржниками своїх батьків, правда це тема окремої розмови. Наше завдання збагнути це раніше, ніж ми завдамо тендітній душі дитинки безліч невиліковних травм своїм ставленням: інтонацією, словами та вчинками. Любов не можлива без поваги. Окрім того, здорова людина, здатна на розважливі та розумні вчинки може виростити лише з дитини, якій давали можливість жити самостійним життям, і про це ми поговоримо в наступному пункті.

Батьківське виховання повинно бути спрямованим на виховання

самостійної, цілісної та повноцінної особистості, здатної приймати рішення та вижити в цьому світі без чужої допомоги.

3. Нічого не робіть замість дитини.

Для того, щоб ви чогось навчилися, вам потрібно спробувати це робити кілька разів, дозволяючи собі при цьому помилки. Це ж, очевидно. Чи не так? Дивно, але величезна кількість батьків відмовляють у цьому власним дітям. І, головне, згодом ще й нарікають та принижують їх за те, що ті нічого не вміють, а їхні руки ростуть не з того місця, що потрібно. Так ось. Діти, яким не давали можливості щось робити та яким не дозволяли помилятися, завжди залишаються безпорадними перед викликами зрілості.

Те, що ми не дозволяємо своїй дитині нічого робити, говорить про те, що ми не любимо її, не довіряємо, не віримо в неї та не хочемо підготувати її до дорослого життя. Вона – наша іграшка. Це річ, яку потрібно виховати максимально нездатною до самостійного життя, щоб і в сорок років вона залежала від нас і нікуди не втекла – ні в інше помешкання, ні в інше місто, ні до коханої людини. Вона повинна любити тільки маму!

Батьки повинні заохочувати дитину творити. Батьки повинні давати дітям натхнення та бажання брати все нові висоти. Батьки повинні дарувати дитині крила. Це неможливо, одночасно забороняючи їй помилятися, чи тим більше – постійно караючи за помилки та невдачі. Подумаймо, що вже сам факт того, що дитині щось не вийшло добре і є для неї найбільшим покаранням. Тож, навіщо карати її знову? Не знаєте? Ось і ваша дитина теж цього не знає.

4. Завжди запитуйте в дитини її думку.

Те, що батьки не люблять власних дітей чудово «зчитується» по тому, що вони ніколи не запитують у них думки про речі чи події, які мають до них безпосереднє відношення чи відбуваються з ними. Звичайно, запитувати про те чи, згодна дитина пити гірку пігулку під час хвороби сенсу немає, бо її все одно прийдеться ковтати. Однак, дати можливість їй обрати свій одяг, їжу чи іграшки – це обов'язковий в елемент здорового ставлення до особистості. Діти повинні з перших років життя готуватися до дорослого життя. Це потрібно не лише тому, що це зможе врятувати її від шахраїв, але й тому, що невідготовленій та недорозвинутій людині ніяких шахраїв і не потрібно. Вона сама все життя собі буде успішно шкодити.

Все закладається в дитинстві: як розум, так і дурість. Один відомий психолог радить батькам уже з шести-семирічного віку регулярно давати своїм дітям кишенькові гроші для того, щоб вони вчилися відповідальності та правильному вибору. Це чудова порада, актуальна і для вашої родини. Окрім того, це ще чудова профілактика батьківської скнарості, яка теж є пристрастю, що з роками буде тільки зростати. А що ще варто сказати про гроші?

5. Дорогі іграшки не компенсують дитині нестачу батьківської любові.

Причина безлічі дитячих травм (як душевних, так і фізичних) у тому, що батьки не можуть прийняти думки, що дорогі подарунки не приносять дітям того, що я називаю справжнім, «онтологічним» щастям. Так, ними можна тимчасово змусити дитину не думати про погане чи якось відволіктися, але дитячі проблеми батьківські подарунки не вирішують. Вони нічого не вирішують у стосунках батьків і дітей. Вони нічого не вирішують, лише роблячи вигляд того, що є любов. Любов нічим замінити не можна. Не можна створити вигляд, що вона є, якщо її немає. Ну, й приховати її, якщо вона насправді є, також неможливо. Комплекс провини батьків перед дітьми потрібно долати не дорогими «подачками», але здоровими, повноцінними стосунками, що ґрунтуються на взаємній повазі та любові. І про це черговий пункт.

(продовження буде у наступному номері).

19 лютого після Літургії
відбудуться **річні збори**.
Усі є запрошені.

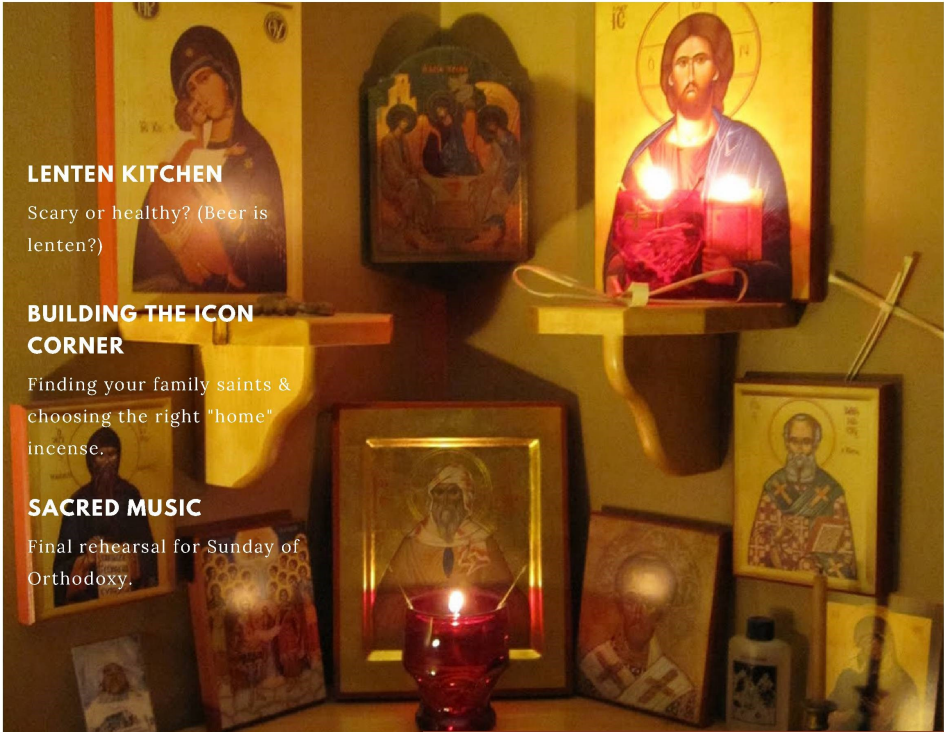

February 19th after the Divine Liturgy,
the **annual meeting**
will be held.
All are invited.

CHURCH IN THE HOME

UOCC Eastern Eparchy lenten retreats for youth + family

LENTEN KITCHEN

Scary or healthy? (Beer is lenten?)

BUILDING THE ICON CORNER

Finding your family saints & choosing the right "home" incense.

SACRED MUSIC

Final rehearsal for Sunday of Orthodoxy.

FREE book included!

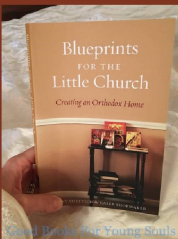
Join us for a day of worship, learning and fellowship. All youth welcome 7 years+ as well as parents and grand-parents! Donations are welcome!

Register by Feb 28

Pre-register to receive your free book @ youth@uocceast.ca or call Natalka 647-261-3012 or Fr. Hladio 905-433-5577. uocceast.ca/youth

SATURDAY MAR 4TH 9.30AM - 9PM

St. Demetrius UOC 3338 Lake Shore Blvd W.

9:30am	Divine Liturgy
11am	Registration + Brunch
11:45am	Sessions
	- children
	- teenagers
	- young adults
	- parents/grandparents
5:30pm	Supper
6:30pm	Rock-climbing